

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Co/1/2019
Identifikačné číslo spisu:	1351166314
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1351166314.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného Krajského súdu v Bratislave, Justičná pokladnica, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 10, IČO: 00 215 759, proti povinnému X., so sídlom vo Y., IČO: XX XXX XXX, o vymoženie peňažného plnenia vo výške 417,50 € istiny a trov exekúcie, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. E 1351166314, o odvolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13.apríla 2018 sp.zn. E 1351166314, takto

rozhodol:

Odvolanie o d m i e t a.

Oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 13.apríla 2018 sp.zn. E 1351166314 - 40 návrh povinného na zastavenie exekúcie Krajského súdu v Bratislave, justičná pokladnica, vedeného pod sp.zn. Er 1351166314 zamietol. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že splnil svoju povinnosť a vymáhanú pohľadávku uhradil pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie. Súdny exekútor z tohto dôvodu nemá nárok na trovy exekúcie a žiadal odblokovanie bankového účtu, ktorý mu blokuje súdny exekútor neoprávnene. Krajský súd v napadnutom uznesení vychádzal zo zistenia, že povinný uhradiť vymáhanú pohľadávku splnil až po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Dôkazom je doklad slovenskej pošty- e-kolky o neuhradenej pohľadávke v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré je listinným dôkazom v spise povinného. Poverený súdny exekútor doručoval upovedomenie o začatí exekúcie povinnému elektronickou poštou, avšak zo strany povinného nedošlo k potvrdeniu prevzatia daného upovedomenia. Povinný prejavil snahu o vyplatenie vymáhanej pohľadávky prostredníctvom poštovej banky. Platba bola vykonaná ale na nesprávny variabilný symbol. Na základe žiadosti oprávneného bola platba prevedená z poštovej banky na účet Krajského súdu v Bratislave dňa 21.decembra 2017. Uhradená bola iba vymáhaná istina vo výške 417,50 €. Účinky splnenia pohľadávky nastávajú až vtedy, keď je pohľadávka a aj trovy exekúcie pripísané na účet súdneho exekútora a nie vtedy, keď je uhradená na účet inej bankovej inštitúcie a s nesprávnym variabilným symbolom. Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku (ďalej len „Exekučný poriadok“) doručením poverenia na začatie exekúcie poverenému súdnemu exekútorovi sa začína exekúcia. Podľa §

199c ods. 2 Exekučného poriadku, ak povinný uhradí pohľadávku oprávneného pred začatím exekúcie, odmena ani náhrada výdavkov exekútorovi nepatrí. Moment doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému preto nie je rozhodujúci pre zánik nároku exekútora na odmenu a náhradu jeho výdavkov. Rozhodujúci je moment doručenia poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi. Až do uhradenia trov exekúcie povinným preto nebol daný žiaden z dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie povinný (ďalej aj „odvolateľ“) z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ a f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t.j. súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Krajský súd v Bratislave poverením č. 5100044919 z 25.septembra 2017 sp.zn. E 1351166314/17 poveril súdneho exekútora JUDr. Branislava Plška vymožením istiny 417,50 €. Súdny exekútor vydal dňa 22.novembra 2017 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo dňa 6.decembra 2017 doručené povinnému. Povinný podal námietky voči exekúcii zo dňa 7.decembra 2017 a námietka bola doručená 15.decembra do dátovej schránky súdneho exekútora s odôvodnením, že uvedená vymáhaná pohľadávka bola dobrovoľne uhradená a to 25.novembra 2017. Súdny exekútor nemá nárok na úhradu trov exekúcie, pretože vymáhaná pohľadávka bola uhradená pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie povinnému. Platba bola vykonaná na správny účet krajského súdu; nie je pravdou, že by platby nebolo možné spárovať pre nesprávne variabilné symboly. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že exekúciu zastavuje.

3. V prejednávanej veci bola Krajskému súdu v Bratislave postúpená na vymáhanie podľa zákona č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok splatná pohľadávka štátu vo výške 417,50 € vyplývajúca z uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo 14.apríla 2014 č.k. 23Cb 8/2013- 534. Krajský súd v Bratislave uznesením z 13.apríla 2018 sp.zn. E 1351166314 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Odvolanie v prejednávanej veci bolo podané za účinnosti CSP a to 7.mája 2018, kedy začalo odvolacie konanie, preto odvolací súd pri prejednaní odvolania postupoval podľa tohto procesného predpisu.

4. V danom prípade je predmetom konania vymáhanie súdnej pohľadávky z rozhodovacej a inej činnosti súdov v zmysle § 2 písm. a/ zákona č. 65/2001 Z.z. Krajský súd v Bratislave, Justičná pokladnica, bol súdom prvej inštancie vecne a miestne príslušným na konanie v danej veci (§ 7 ods. 1 zákona č. 65/2001 Z.z.).

5. Odvolanie povinného smeruje proti rozhodnutiu, ktorým Krajský súd v Bratislave rozhodoval ako súd prvej inštancie určený zákonom na správu a vymáhanie súdnych pohľadávok podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 3 ods. 3 zákona č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok. Odvolaním je teda napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP konanie začaté do 30.júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30.júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

6. V závislosti od vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec podľa § 355 a nasl. CSP a zistil, že odvolanie povinného treba odmietnuť.

7. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a/ zastavení konania, b/ odmietnutí podania vo veci samej, c/ odmietnutí žaloby na obnovu konania, d/ návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e/ zrušení neodkladného patrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f/ návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g/ zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h/ zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i/ návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j/ odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k/ povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného

vlastníctva, l/ zabezpečení dôkazného prostriedku, m/ nároku na náhradu trov konania, n/ prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164, o/ návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

8. V predmetnej veci bolo odvolaním napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu na zastavenie konania. Nejde teda o žiadne z uznesení podľa § 357 CSP. O prípad podľa § 357 písm. a/ CSP nejde, pretože odvolanie sa pripúšťa len proti uzneseniu súdu, ktorým došlo k zastaveniu konania. Znamená to, že odvolanie nie je prípustné, ak bol síce podaný návrh na zastavenie konania, ale súd takémuto návrhu nevyhovel.

9. Podľa § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

10. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že odvolanie v danom prípade bolo podané proti uzneseniu, ktoré nie je ani jedným z uznesení podľa § 357 CSP, proti ktorým podanie odvolania zákon pripúšťa. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odvolateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. apríla 2018 sp.zn. E 1351166314- 40 ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, odmietol (§ 386 písm. c/ CSP).

11. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Odvolací súd oprávnenému ako procesnej strane, ktorá bola úspešná v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov tohto štádia konania nepriznal z dôvodu, že preukázateľne mu žiadne trovy konania nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.